

سه‌شنبه ۱۲ خرداد ۱۴۰۵ - ۱۶ ذی‌الحجه ۱۴۴۷ - ۲ ژوئن ۲۰۲۶ - شماره ۳۰۶۶ - پیاپی ۴۲۸۲	
منعت معدن تجارت	
مشور اخلاق حرفه‌ای روزنامه‌نگاری در روزنامه منعت معدن تجارت www.smtnews.ir/about.html	
صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی و مطبوعاتی « منعت »	
مدیرمسئول: عاطفه خسروی	
سازمان آگهی‌ها: ۰۵۲۸۸-۸۸۱-۹۱۹۱۲۵۱۴۰۶ ایمیل آگهی‌ها: ads.smtnews@gmail.com	
تلفن: ۸۲۱۹۰ (داخلی-۱۰۸) توزیع و سازمان شهرستان‌ها: ۸۸۱۰۵۲۸۸	
تهران، خیابان قائم مقام فرحانی-کوچه آزادگان شماره ۲۶- کدپستی ۱۵۸۶۷۳۲۸۱	
روابط عمومی: pr@smtnews.ir	
چاپخانه: مصمیم	
www.smtnews.ir telegram.me/smtnews tozi.smtnews@gmail.com	info@smtnews.ir instagram.com/smtnews http://eitaa.com/smtnews
https://ble.ir/smtnews	
عضو انجمن مدیران روزنامه‌های غیردولتی عضو انجمن مدیران رسانه عضو تعاونی مطبوعات	

مشور اخلاق حرفه‌ای روزنامه‌نگاری در روزنامه **منعت معدن تجارت** www.smtnews.ir/about.html

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی و مطبوعاتی «**منعت**»

مدیرمسئول: عاطفه خسروی

سازمان آگهی‌ها: ۰۵۲۸۸-۸۸۱-۹۱۹۱۲۵۱۴۰۶

ایمیل آگهی‌ها: ads.smtnews@gmail.com

تلفن: ۸۲۱۹۰ (داخلی-۱۰۸)

توزیع و سازمان شهرستان‌ها: ۸۸۱۰۵۲۸۸

تهران، خیابان قائم مقام فرحانی-کوچه آزادگان شماره ۲۶- کدپستی ۱۵۸۶۷۳۲۸۱

روابط عمومی: pr@smtnews.ir

چاپخانه: مصمیم

www.smtnews.ir

telegram.me/smtnews

tozi.smtnews@gmail.com

https://ble.ir/smtnews

عضو انجمن مدیران روزنامه‌های غیردولتی

عضو انجمن مدیران رسانه

عضو تعاونی مطبوعات

بازار مسکن در سال‌های اخیر تحت تأثیر بنگاهداری بانک‌ها، احتکار واحدهای خالی و رشد قیمت‌ها، به جایی رسیده که خانه‌دار شدن برای بسیاری از مستأجران به رؤیایی دور از دسترس تبدیل شده است.

مسکن در تمامی نظام‌های اقتصادی و اجتماعی جهان به عنوان یکی از اساسی‌ترین نیازهای خنآور و مهم‌ترین رکن تأمین رفاه عمومی شناخته می‌شود. برخورداری از سرپناه مناسب نه تنها یک ضرورت معیشتی، بلکه حقیقی بنیادین برای شهروندان محسوب می‌شود که دولت‌ها موظف به فراهم کردن بسترهای تحقق آن هستند. با این حال، بازار مسکن ایران طی سال‌های اخیر مسیری متفاوت را پیموده و به تدریج از کارکرد مصرفی خود فاصله گرفته است.

آنچه امروز در بازار مسکن کشور مشاهده می‌شود، تبدیل شدن خانه از یک کالای مصرفی و محل سکونت خانوارها به یک دارایی سرمایه‌ای برای حفظ ارزش پول و کسب سود است؛ روندی که به اعتقاد بسیاری از کارشناسان اقتصادی، ریشه اصلی بخش قابل توجهی از بحران کنونی مسکن به شمار می‌رود.

در شرایطی که بخش قابل توجهی از خانوارهای ایرانی برای تأمین حداقل نیاز مسکونی خود با دشواری‌های فراوان مواجه هستند، حجم عظیمی از سرمایه‌ها به سمت خرید و نگهداری واحدهای مسکونی با هدف سرمایه‌گذاری هدایت شده است. این مسئله باعث شده عرضه واقعی مسکن به بازار مصرف کاهش یافته و قیمت‌ها به شکل مستمر در مسیر صعودی قرار گیرد.

■ **منتهم همیشگی بازار مسکن**

یکی از مهم‌ترین انتقاداتی که طی سال‌های گذشته از سوی کارشناسان حوزه مسکن مطرح شده، ورود گسترده بانک‌ها و برخی نهادهای اقتصادی به فعالیت‌های بنگاهداری و تملک املاک است. طبق گفته کارشناسان، بخشی از بانک‌ها در سال‌های گذشته به جای ایفای نقش اصلی خود در تأمین مالی بخش تولید، به جمع‌آوری و نگهداری دارایی‌های ملکی روی آورده‌اند. نتیجه این روند، انباشت حجم قابل توجهی از واحدهای مسکونی، تجاری و زمین در ترازنامه بانک‌ها بوده است.

کارشناسان معتقدند نگهداری این املاک، به‌ویژه واحدهای مسکونی خالی، عملاً بخشی از عرضه بالقوه بازار را از چرخه مصرف خارج کرده و به ایجاد انتظارات تورمی در بازار مسکن دامن زده است. در حالی که قانون مالیات بر خانه‌های خالی با هدف بازگرداندن واحدهای بلااستفاده به بازار تدوین شد، بسیاری از کارشناسان ارشد بازار مسکن بر این باورند که اجرای این قانون هنوز نتوانسته اثرگذاری لازم را بر بازار داشته باشد. به اعتقاد آنان، تا زمانی که هزینه احتکار مسکن از منافع آن بیشتر نشود، انگیزه لازم برای عرضه واحدهای خالی به بازار شکل نخواهد گرفت.

■ **سرمایه‌های منجمد در دل بحران**

در شرایطی که میلیون‌ها مستأجر با افزایش بی‌سابقه هزینه‌های اجاره و خرید مسکن مواجه هستند، وجود حجم بالایی از واحدهای خالی به یکی از پارادوکس‌های اصلی بازار تبدیل شده است. بررسی‌ها نشان می‌دهد بخش مهمی از این خانه‌ها با هدف حفظ سرمایه و انتظار برای افزایش بیشتر قیمت‌ها نگهداری می‌شوند. این در حالی است که کمبود عرضه موثر در بازار مصرف، فشار مضاعفی بر قیمت‌ها وارد کرده

در شرایطی که میلیون‌ها مستأجر با افزایش بی‌سابقه هزینه‌های اجاره و خرید مسکن مواجه هستند، وجود حجم بالایی از واحدهای خالی به یکی از پارادوکس‌های اصلی بازار تبدیل شده است. بررسی‌ها نشان می‌دهد بخش مهمی از این خانه‌ها با هدف حفظ سرمایه و انتظار برای افزایش بیشتر قیمت‌ها نگهداری می‌شوند. این در حالی است که کمبود عرضه موثر در بازار مصرف، فشار مضاعفی بر قیمت‌ها وارد کرده و انتظارات تورمی در بازار مسکن دامن زده است. در حالی که قانون مالیات بر خانه‌های خالی با هدف بازگرداندن واحدهای بلااستفاده به بازار تدوین شد، بسیاری از کارشناسان ارشد بازار مسکن بر این باورند که اجرای این قانون هنوز نتوانسته اثرگذاری لازم را بر بازار داشته باشد. به اعتقاد آنان، تا زمانی که هزینه احتکار مسکن از منافع آن بیشتر نشود، انگیزه لازم برای عرضه واحدهای خالی به بازار شکل نخواهد گرفت.

■ **سرمایه‌های منجمد در دل بحران**

در شرایطی که میلیون‌ها مستأجر با افزایش بی‌سابقه هزینه‌های اجاره و خرید مسکن مواجه هستند، وجود حجم بالایی از واحدهای خالی به یکی از پارادوکس‌های اصلی بازار تبدیل شده است. بررسی‌ها نشان می‌دهد بخش مهمی از این خانه‌ها با هدف حفظ سرمایه و انتظار برای افزایش بیشتر قیمت‌ها نگهداری می‌شوند. این در حالی است که کمبود عرضه موثر در بازار مصرف، فشار مضاعفی بر قیمت‌ها وارد کرده و انتظارات تورمی در بازار مسکن دامن زده است.

■ **سرمایه‌های منجمد در دل بحران**

در شرایطی که میلیون‌ها مستأجر با افزایش بی‌سابقه هزینه‌های اجاره و خرید مسکن مواجه هستند، وجود حجم بالایی از واحدهای خالی به یکی از پارادوکس‌های اصلی بازار تبدیل شده است. بررسی‌ها نشان می‌دهد بخش مهمی از این خانه‌ها با هدف حفظ سرمایه و انتظار برای افزایش بیشتر قیمت‌ها نگهداری می‌شوند. این در حالی است که کمبود عرضه موثر در بازار مصرف، فشار مضاعفی بر قیمت‌ها وارد کرده و انتظارات تورمی در بازار مسکن دامن زده است.

عکس روز

پرورش دام سبک

منبع: ایرنا

رویای شیرین خرید خانه

و دسترسی خانوارها به مسکن مناسب را دشوارتر ساخته است.

به اعتقاد تحلیلگران، خانه‌ای که در آن سکونتی صورت نمی‌گیرد و به بازار اجاره یا فروش عرضه نمی‌شود، عملاً از چرخه اقتصادی خارج شده و به عاملی برای تشدید عدم تعادل بازار تبدیل می‌شود.

■ **پایان رویای خانه‌دار شدن طبقه متوسط**

افزایش نرخ مسکن دیگر محدود به مناطق مرکزی کلان‌شهرها نیست. شهرهای جدیدی که روزی با هدف خانه‌دار شدن اقشار متوسط و کم‌درآمد ایجاد شدند نیز طی سال‌های اخیر با جهش‌های قابل توجه قیمتی مواجه شده‌اند. شهرهای جدید پردیس و پرند که زمانی به عنوان آخرین امید بسیاری از مستأجران برای خرید مسکن شناخته می‌شدند، اکنون خود به بازارهایی با قیمت‌های سنگین تبدیل شده‌اند.

فعالان بازار مسکن معتقدند رشد مستمر قیمت‌ها در این مناطق موجب شده حتی خانوارهایی که توان خرید در تهران را نداشتند نیز از بازار شهرهای اقماری خارج شوند. در نتیجه فاصله میان درآمد خانوار و نرخ مسکن به سطحی رسیده که خانه‌دار شدن برای بخش بزرگی از جامعه به آرزویی دست‌نیافتنی تبدیل شده است.

■ **گرهی که همچنان باز نشده است**

دولت‌ها طی سال‌های اخیر طرح‌های مختلفی را برای افزایش عرضه مسکن و حمایت از متقاضیان اجرا کرده‌اند. با این حال، بسیاری از کارشناسان معتقدند این برنامه‌ها هنوز نتوانسته‌اند تأثیر تعیین‌کننده‌ای بر کنترل قیمت‌ها و بهبود قدرت خرید خانوارها داشته باشند. اگرچه ساخت مسکن حمایتی می‌تواند بخشی از نیاز بازار را پوشش دهد، اما واقعیت آن است که بحران مسکن صرفاً ناشی از کمبود ساخت و تولید نیست. در کنار ساخت‌وساز، عواملی همچون سوداگری، احتکار واحدهای مسکونی، نبود مالیات‌های بازدارنده، ضعف نظام تأمین مالی و نبود نظارت موثر بر بازار نیز نقش تعیین‌کننده‌ای در شکل‌گیری شرایط فعلی دارند.

کارشناسان معتقدند تا زمانی که نگاه سرمایه‌ای بر بازار مسکن حاکم باشد، افزایش تولید به تنهایی نمی‌تواند به تعادل پایدار بازار منجر شود.

■ **پلتفرم‌های قیمت‌ساز**

در سال‌های اخیر توسعه پلتفرم‌های خانه‌یاب نیز به یکی از موضوعات بحث‌برانگیز بازار تبدیل شده است. برخی کارشناسان معتقدند نبود سازوکارهای نظارتی کافی در این سامانه‌ها موجب شده مالکان بتوانند قیمت‌های پيشنهادهی خود را بدون هیچ معیار مشخصی ثبت کنند. در نتیجه، بسیاری از فایل‌های منتشر شده به مرجع ذهنی جدیدی برای تعیین قیمت‌ها تبدیل می‌شوند؛ حتی اگر معامله‌ای بر اساس آن

فایل اجاره مسکن در بازار کمیاب شد!

گذشته با قوانین و مقررات‌گذاری اشتباه امکان ساخت‌وساز و تولید مسکن را دچار تزلزل می‌کنند تبعات آن امروز در بازار مسکن خود را نشان می‌دهد. درحال حاضر ساخت‌وساز به صورت محدود در بافت‌های شهری توسط بخش خصوصی در حال انجام است و به همین مقدار که ساخت‌وساز کاهش پیدا می‌کند قاعدتاً عرضه هم محدود و تبعات کاهش عرضه هم به ویژه در بازار اجاره مشخص می‌شود.

بیگی‌نژاد افزود: درحال حاضر برای پیش فروش مسکن هیچ بستر قانونی وجود ندارد و به دلیل وجود تقاضا برای این نوع معاملات متأسفانه ممکن است تخلفاتی صورت بگیرد اما راه قانونی هم وجود ندارد در این شرایط مشاوران املاک چه اقدامی می‌توانند انجام دهند؟ در صورت حذف پیش فروش از معاملات مسکن، جذب سرمایه از این حوزه را از

قیمت‌ها انجام نشده باشد.

به باور کارشناسان بازار مسکن، زمانی که قیمت‌های غیرواقعی به صورت گسترده در فضای مجازی منتشر می‌شود، انتظارات تورمی افزایش یافته و بازار به سمت سطوح قیمتی بالاتر هدایت می‌شود. این موضوع بار دیگر پرسشی جدی را مطرح می‌کند؛ چرا سازوکار مشخصی برای کنترل قیمت‌های غیرواقعی و جلوگیری از انتشار نرخ‌های غیرمعتاد در بازار مسکن وجود ندارد؟

■ **وام‌هایی که خانه‌دار نمی‌کنند**

یکی دیگر از چالش‌های مهم بازار مسکن به نظام تسهیلات‌دهی بازمی‌گردد. اگرچه بانک‌ها هر ساله از افزایش سقف وام‌های خرید مسکن خبر می‌دهند، اما واقعیت بازار نشان می‌دهد این تسهیلات فاصله بسیار زیادی با نرخ واقعی واحدهای مسکونی دارند.

امروز در بسیاری از شهرهای کشور، سهم وام مسکن از نرخ یک واحد مسکونی به حدی ناچیز است که عملاً تأثیر محسوسی در قدرت خرید متقاضیان ایجاد نمی‌کند.

از سوی دیگر، نرخ اقساط و بازپرداخت این تسهیلات نیز متناسب با سطح درآمد خانوارها نیست. به همین دلیل بسیاری از متقاضیان ترجیح می‌دهند اساساً وارد فرآیند دریافت وام نشوند، زیرا بازپرداخت آن فشار مضاعفی بر بودجه خانوار وارد می‌کند.

کارشناسان اقتصادی معتقدند نظام تأمین مالی مسکن در ایران نیازمند بازنگری اساسی است و بدون طراحی ابزارهای مالی متناسب با قدرت خرید خانوارها، امکان خروج از بحران فعلی وجود نخواهد داشت.

سخن پایانی

بازار مسکن ایران امروز بیش از هر زمان دیگری نیازمند اصلاحات ساختاری است. اجرای دقیق مالیات بر خانه‌های خالی، پایان دادن به بنگاهداری بانک‌ها، عرضه املاک مزاد دستگاه‌ها و نهادهای اقتصادی، ساماندهی پلتفرم‌های آنلاین قیمت‌گذاری، افزایش شفافیت معاملات و اصلاح نظام تسهیلات‌دهی از جمله اقداماتی است که می‌تواند بخشی از مشکلات موجود را کاهش دهد.

کارشناسان بر این باورند که مسکن زمانی به تعادل خواهد رسید که دوباره به کالایی مصرفی و محلی برای سکونت خانوارها تبدیل شود، نه ابزاری برای سوداگری و حفظ سرمایه. تا زمانی که خانه بیش از آنکه سرپناه باشد، به عنوان یک دارایی سودآور تلقی شود، مسیر خانه‌دار شدن برای میلیون‌ها خانوار ایرانی همچنان دشوار و دور از دسترس باقی خواهد ماند.

برنامه دولت بر ای نسخه ایرانی

سیلیکون‌ولی

معاون علمی، فناوری و اقتصاد دانش‌بنیان رئیس‌جمهور گفت: برای ایجاد انسجام بیشتر در زیست‌بوم فناوری و هدایت حمایت‌ها به سمت زنجیره‌های توسعه و تولید، آیین‌نامه «هلدینگ‌های پیشران» تدوین شد. حسین افشین معاون علمی، فناوری و اقتصاد دانش‌بنیان رئیس‌جمهور در گفت‌وگو با خبرنگار

مهر، با تشریح سیاست جدید این معاونت در حوزه توسعه فناوری‌های کلیدی و اثرگذار اظهار کرد: رویکرد معاونت علمی در دولت چهاردهم بر ترکیب دو الگوی «اکوسیستم آزاد» و «اکوسیستم هدایت‌گر» استوار شده است؛ الگویی که ضمن حفظ فضای رشد طبیعی برای زیست‌بوم نوآوری، در حوزه فناوری‌های نوظهور و راهبردی با مداخله هدفمند، مشوق‌های ویژه و تقویت بازار، مسیر توسعه را تسهیل می‌کند.

■ **نسخه جدید حکمرانی فناوری**

وی با بیان اینکه سیاست‌گذاری معاونت علمی از زمان آغاز به کار دولت چهاردهم با بازنگری همراه شده است، اظهار کرد: ما در معاونت علمی به یک الگوی ترکیبی رسیده‌ایم؛ الگویی که از یک‌سو بر «اکوسیستم آزاد» تأکید دارد و از سوی دیگر، «اکوسیستم هدایت‌گر» را در حوزه‌های مشخص و اولویت‌دار دنبال می‌کند.

به گفته افشین، مقصود از اکوسیستم آزاد، مدلی شبیه به نمونه‌های موفق جهانی از جمله سیلیکون‌ولی است؛ مدلی که در آن دولت تلاش نمی‌کند به‌طور مستقیم همه‌چیز را مدیریت کند، بلکه با حمایت‌های مالی، ایجاد زیرساخت، تسهیل‌گری و فراهم‌سازی بستر مناسب، امکان رشد طبیعی و درون‌زای شرکت‌ها و بازیگران زیست‌بوم فناوری را فراهم می‌کند.

وی ادامه داد: در چنین الگویی، شرکت‌ها، استارت‌آپ‌ها و مجموعه‌های نوآور در فضای رقابتی رشد می‌کنند و دولت بیشتر نقش پشتیبان و تسهیل‌گر را بر عهده دارد اما باید توجه داشت که این مدل زمانی می‌تواند به‌صورت کامل و موفق عمل کند که بازار بالفعل و متداولی برای محصولات و خدمات فناورانه وجود داشته باشد.

معاون علمی، فناوری و اقتصاد دانش‌بنیان رئیس‌جمهور در ادامه، با اشاره به محدودیت‌های موجود در زیست‌بوم فناوری ایران افزود: واقعیت این است که در کشور ما، به‌ویژه در برخی حوزه‌های نوظهور، هنوز بازار به اندازه کافی شکل نگرفته است. به همین دلیل، اگر صرفاً به الگوی آزاد اکتفا شود، ممکن است برخی فناوری‌های مهم و آینده‌ساز، با وجود ظرفیت بالا، به دلیل نبود تقاضا یا ضعف بازار، فرصت رشد مناسب پیدا نکنند.

وی تأکید کرد: هیچ استارت‌آپی صرفاً با اتکا به ایده شکل نمی‌گیرد؛ استارت‌آپ زمانی دوام پیدا می‌کند و توسعه می‌یابد که بازار داشته باشد. در حوزه‌هایی که بازار به هر دلیل هنوز شکل نگرفته یا بسیار ضعیف است، لازم است دولت نقش فعال‌تری در هدایت‌گری ایفا کند تا مسیر رشد این فناوری‌ها هموار شود.

■ **دولت باید مسیر را باز کند**

افشین با تأکید بر اینکه رویکرد جدید معاونت علمی به معنای ورود مستقیم دولت به تصدی‌گری نیست، تصریح کرد: ما نمی‌خواهیم تصدی‌گری کنیم، بلکه می‌خواهیم هدایت‌گری کنیم. این دو مفهوم با یکدیگر تفاوت جدی دارند. هدایت‌گری یعنی دولت در حوزه‌های خاص، جهت‌گیری‌ها را مشخص کند، مشوق بگذارد، حمایت‌های ویژه تعریف کند، فراخوان‌های هدفمند منتشر کند و حتی در مواردی به شکل‌گیری بازار کمک کند؛ اما لزوماً خودش مجری مستقیم همه امور نباشد.

او افزود: بر این اساس، سیاست ما این است که بخش آزاد و طبیعی اکوسیستم استارت‌آپی همچنان حفظ شود، اما در حوزه فناوری‌های نوظهور، نقش هدایت‌گر دولت پررنگ‌تر باشد.

■ **حمایت هدفمند از فناوری‌های اولویت‌دار**

معاون علمی رئیس‌جمهور در تشریح حوزه‌هایی که در این چارچوب مورد توجه ویژه قرار گرفته‌اند، گفت: در حوزه‌هایی همچون هوش مصنوعی، کوانتوم، میکروالکترونیک، علوم شناختی، کرایونیک، امنیت سایبری و برخی دیگر از فناوری‌های نوظهور، معاونت علمی تلاش می‌کند با طراحی فراخوان‌ها، ارائه مشوق‌ها، حمایت‌های خاص و همچنین کمک به شکل‌گیری بازار، زمینه رشد سریع‌تر و هدفمندتر این فناوری‌ها را فراهم کند.

وی با اشاره به تجربه برخی کشورها در استفاده از مدل هدایت‌گر افزود: در بعضی کشورها، از جمله چین، الگوی هدایت‌گر به‌صورت گسترده‌تری دنبال می‌شود و دولت نقش پررنگ‌تری در جهت‌دهی به توسعه‌دهنده‌ها و شرکت‌های دانش‌بنیان فعالیت می‌کند. در این حوزه‌ها، کشور را با سرعت بیشتری به مرزهای دانش و فناوری نزدیک کند.

افشین در ادامه تأکید کرد که الگوی مدنظر معاونت علمی در ایران، نسخه‌ای بومی‌شده و متناسب با اقتضات داخلی است. فضای فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی ایران به‌گونه‌ای است که نه می‌توان تنها به مدل کاملاً رهاشده و آزاد تکیه کرد و نه می‌توان همه‌چیز را صرفاً با رویکرد متمرکز دولتی پیش برد. از همین رو، معاونت علمی درصدد طراحی یک ترکیب متوازن از این دو رویکرد است.

■ **الگوی بومی ایران**

افشین در ادامه سخنان خود، به تغییر سیاست‌های معاونت علمی در دوره جدید اشاره کرد و گفت: برداشتی که از رویکردهای پیشین وجود داشت این بود که اکوسیستم بیشتر بر اساس منطق اکوسیستم آزاد پیش می‌رفت؛ یعنی دولت بیشتر با فراهم می‌کرد، حمایت‌هایی ارائه می‌داد و انتظار داشت که مجموعه بازیگران زیست‌بوم، خودشان مسیر توسعه را طی کنند.

وی افزود: این رویکرد هرچند مزایای قابل توجهی داشت، اما در عین حال یک ایراد مهم نیز به همراه داشت و آن، پراکندگی ظرفیت‌ها و شکل‌نگرفتن زنجیره‌های منسجم بود. در واقع، در برخی بخش‌ها مجموعه‌های متعددی به‌صورت پراکنده فعالیت می‌کردند، اما این فعالیت‌ها لزوماً در قالب یک زنجیره کامل و منظم به هم متصل نمی‌شد.

■ **تدوین آیین‌نامه «هلدینگ‌های پیشران»**

معاون علمی رئیس‌جمهور با تأکید بر اینکه یکی از اولویت‌های دوره جدید، کاهش پراکندگی و تقویت زنجیره در زیست‌بوم فناوری است، اظهار کرد: ما تلاش کردیم این زنجیره‌ها را شکل دهیم و به همین دلیل، آیین‌نامه‌ای برای «هلدینگ‌های پیشران» تدوین شد.

او توضیح داد: منظور از هلدینگ‌های پیشران، مجموعه‌هایی هستند که می‌توانند در رأس یک زنجیره توسعه و تولید قرار گیرند و ذیل آن‌ها، توسعه‌دهنده‌ها و شرکت‌های دانش‌بنیان فعالیت کنند. در این الگو، اگر یک مجموعه بتواند زنجیره‌ای از تولید مبتنی بر شرکت‌های دانش‌بنیان ایجاد کند، معاونت علمی نیز از آن حمایت خواهد کرد تا از پراکندگی موجود کاسته و انسجام بیشتری در زیست‌بوم فناوری ایجاد شود. افشین این اقدام را یکی از ابزارهای مهم برای نظم‌بخشی به ظرفیت‌های پراکنده دانش‌بنیان کشور دانست و تأکید کرد: در کنار توسعه فناوری، باید به سازماندهی و هم‌افزایی میان بازیگران نیز توجه جدی داشت.